

[Sneum.]

være en Garanti for, at den her omhandlede Særforsorg bliver udøvet paa rette Maade, saa den kan blive tilstrækkelig forsvarlig og tidssvarende, og at de Mennesker, det drejer sig om, kan være tjent med den. Jeg har set i en Del af Provinspressen, at man allerede paa Forhaand har udpeget en af Socialministeriets kendte Embedsmænd til denne betydelige Stilling. Jeg ved ikke noget om, hvad der er Ministeriets Hensigt, og der er ogsaa Tid endnu til at tale derom, naar Lovforslaget først er vedtaget. Hermed er jo aldeles ikke sagt fra min Side, at jeg retter nogen Bebrejdelse mod den paagældende Presse, da jeg ogsaa mener, at den omtalte Embedsmand er særdeles sagkyndig og tillige i Besiddelse af den Forstaaelse, som er nødvendig for den Mand, der eventuelt skal udnævnes til at være Direktør.

Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Julin: Det foreliggende Lovforslag er let overskueligt, og Paragrafferne er faa og forholdsvis korte; men naar man læser de udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, faar man det Indtryk, at Konsekvenserne af det overskuelige Forslag er ret uoverskuelige.

Det fremgaar af Bemærkningerne, at den højtærede Socialminister i Aar og Dag har næret det Ønske at faa oprettet det Direktørembede, som Lovforslaget omhandler. Der er overgaaet Ministeren det menneskelige at falde for den Fristelse at ønske sig mere Magt ved at faa flere Officerer og flere Soldater under sig. Ministeren fortæller jævnt og ligetil, hvorledes han i sin Tid gik til Finansministeren og Lønningsudvalget med en ret stor Ønskeseddel. Ministeren maatte imidlertid friste den Skæbne kun delvis at faa sine Ønsker opfyldt. Ministeriets hidtidige Struktur blev ikke ændret. Det blev ikke til noget med Direktørpostens Opretelse. Ministeren maatte nøjes med at faa forøget sit Mandskab i Ministeriet med en Kontorchef, en Ekspeditionsssekretær, to Fuldmægtige og tre Sekretærer. Videre vilde Lønningsudvalget ikke strække sig.

Men som Ministeren gør opmærksom paa i Bemærkningerne, faldt der ved denne Lejlighed fra flere Sider en Udtalelse om, at hvis Ministeren fortsat maatte ønske en Ændring i Ministeriets Struktur, maatte han fremsætte et særligt Lovforslag herom. Disse Ord har den højtærede Minister sikkert tænkt paa Gang paa Gang i den for-

løbne Tid, og nu er Ønsket slaaet ud i lys Lue i Form af det foreliggende Lovforslag.

For lettere at faa Lovforslaget til at glide griber Ministeren til et ikke ueffent Middel, nemlig at drage en Sammenligning mellem den oprettede Direktørpost for Statens Sindssygevæsen og den ønskede Direktørpost. Denne Sammenligning er imidlertid ikke særlig god; jeg synes, den halter. For det første var det, der skete i 1921 for Sindssygevæsenets Vedkommende, en Decentralisation, medens det, der her er Tale om, er en Centralisation. For det andet er Sindssygehospitalet Statsinstitutioner, medens en stor Del af de Anstalter, her er Tale om, er private Institutioner, og om flere af disse gælder det vel, at de aldrig har bedt Staten om en Øre i Tilskud og heller aldrig har modtaget noget. Staten har kun Grund til et eneste, nemlig at være taknemmelig for det betydelige filantropiske Arbejde, der gennem Tiderne er øvet af disse Institutioner, og mig bekendt har der ikke været nogen som helst Anledning for Staten til at gribe ind i disse Institutioners suveræne Ret til at leve deres eget Liv og fortsætte deres samfundsnyttige Gerning til Gavn for de syge og lidende.

Mit Parti har vanskeligt ved at forstaa, at det skulde være ønskeligt, end sige nødvendigt, over for disse Institutioner at indføre et Barnepigesystem som det, Ministeren her foreslaar. Jeg skal gerne indrømme, at jeg er af den Opfattelse, at den Ordning, der i 1921 blev truffet for Statsinstitutionerne, Sindssygehospitalet, har virket tilfredsstillende. Direktør Brøchner-Mortensen er her den rette Mand paa denne Plads. Han har i sjælden Grad Overblik over hele Sindssygevæsenets omfattende Virksomhed og synes at have Indblik i selv de mindste Detailler paa de enkelte Hospitaler. Jeg tror meget gerne, at Direktør Brøchner-Mortensen paa adskillige Omraader i Kraft af sin sunde Sans, sit sikre Omdømme og klare Overblik har sparet Staten for betydelige Beløb. For at undgaa al Misforstaaelse skal jeg bemærke, at jeg ikke har noget som helst Kendskab til den Mand, som Ministeren, efter hvad der har været offentligt fremme, ønsker at gøre til Direktør for Særforsorgen. Jeg har altsaa hverken Antipati eller Sympati for vedkommende Embedsmand; det er muligt, at han vilde være den rette Mand paa denne Post, hvis der blev Brug for en Mand i den Stilling.

Altsaa, min og mit Partis Stilling er taget ud fra rent saglige Hensyn, uden at der i mindste Maade skeles til en eller